

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΙΓΑΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΘ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, 1886.

ΑΡΙΘ. 217

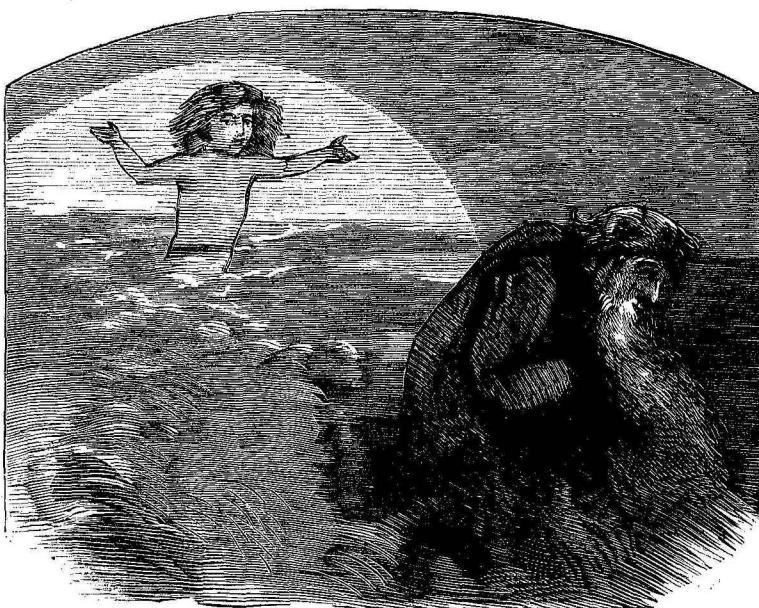
Συνδρ. ἐτησ. ἐν Ελλάδι Δρ. 1.
» » » Ἐξωτερικῷ Δρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐν δδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται «ἡ Ἐφημερίς
τῶν Παΐδων» ἀγεύ προπληρωμῆς.

«Ἡ Διεύθυνσις
τῆς Ἐφημερίδος
τῶν Παΐδων εὔ-
χεται εἰς τοὺς μι-
κροὺς συνδρομη-
τὰς καὶ ἀναγνώ-
στας αὐτῆς εὐτι-
χὲς τὸ νέον ἔτος.
Ἐλπίζει δὲ, διτι-
ζαστος αὐτῶν
θελει προσπα-
θήσει νὰ συνεισ-
φέρῃ εἰς τὴν βελ-
τίων αὐτῆς,

προσθέτων ἔνα
τοβλάχιστον νέον
συνδρομητὴν, ἵνα
λάβῃ καὶ τὴν πο-
σχεθεῖσαν εἰκό-
να. Οὕτω πως ἡ
ἐπιθυμία πολ-
λῶν τοῦ νὰ ἔ-
χωσι μεγάλας εἰ-
κόνας θὰ πλη-
ρωθῇ, ἡ δὲ μι-
κρὰ φίλη των ἐ-
ξωραϊσθῆ ἔτι
μᾶλλον διὰ το-
ούτων εἰκόνων.

Τὸ Παλαιὸν καὶ τὸ Νέον ἔτος.

«Γέρων κατακυρτωμένε
μὲ τὰ κάτασπρα μαλλιά!
Τρέμων, βαρυφορτωμένος
ποὺ πηγαίνεις βιαστικά;

«Ἐλε τὸ χρόνο, τὸ σκοτάδι,
ποὺ μουγγρίζει δὲ Βορρᾶς,
νύκτα ποὺ περιπλανᾶσαι;
‘Ολομόναχος ποὺ πῆς;

«Οδηγὸν ψυχὴν δὲν ἔχεις!
Ἐις τὸ σκότος θάλαθής!
Ἐλα, γέρων, στὴ φωτιά μας
κάθησε νὰ ζεσταθῆς!»

‘Αλλ’ δὲ γέρων σὰν τὸ φύλλο
στοῦ ἀνέμου τὴ πνοή
κλωνίζομενος καὶ τρέμων
φεύγει, φεύγει ἐν σιγῇ.

Ἐλει τὸ Παλῆδὲ τὸ ἔτος
κ’ εἰς τὴν ράχην του βαστᾶ
τὰ κατάστιχα τοῦ κόσμου,
τὰ καλὰ καὶ τὰ κακά.

Μεσονύκτιον σημαίνει,
κ’ εἰς τὸ σκότος τὸ βαθύ
ῶς τι φάντασμα δὲ γέρων
χάνεται ἐν σωπῇ!»

Καὶ ἀμέσως λαμπροτάτη
ἀνατέλλει ἡ αὐγὴ
καὶ ἐκ μέσου τῆς προβάλλει
χαριέστατον παῖδι.

«Καλῶς ἥλθες, Νέον ἔτος!
Ἀνατέλλεις χαρετά.
Καὶ καλότυχον ἐφέτος
νὰ μᾶς κάμης συντροφιά.

Καὶ ἀπ’ ὅλα σου τὰ δῶρα
τὰ ωραῖα καὶ καλὰ,
χάρισε Θεοσεῖταν,
Φιλτατὴ Πρωτοχρονιά!